

IN MEMORIAM
DR. PÁL TIBOR
(1963–2012)

2012. szeptember 6-án, negyvenkilenc éves korában elhunyt dr. Pál Tibor, az újvidéki Bölcsészettudományi Kar Történelem Tanszékének docense, több szakfolyóirat, közöttük a Létünk munkatársa.

Pál Tibor 1963. március 25-én a dél-bácskai Kátyon született, gyermekkorától haláláig Temerinben élt, általános és középiskoláit itt és a közeli Újvidéken járta ki. Az újvidéki bölcsészkar történettudományi stúdiumait hallgatva érdeklődése hamarosan a magyar polgárosodás időszakának, valamint a XIX–XX. századi magyar–délszláv kapcsolatok kérdéseire koncentrált, diplomamunkáját Kossuth Lajos konföderációs terveiről írta. Nem sokkal ezután asszisztensgyakornokként felvételt nyert a Történelem Tanszékre. Magiszteri tudományos fokozatát a belgrádi egyetemen szerezte 1996-ban. Ekkor írta tudományos munkáját *A balkáni események és a magyar közvélemény 1860–1878* címmel, amely néhány évvel később szerb nyelven könyv alakban is napvilágot látott. Mintegy folytatva a megkezdett kutatást, doktori értekezését már *A balkáni szerb kérdés és a magyar közvélemény 1903–1914* témájának szentelte.

Pályája során különféle szaktárgyak gyakorlatainak vezetésében majd oktatásban vett részt (Jugoszlávia népeinek és nemzetiségeinek története 1918-ig, Az újkor nemzeti történelme, Bevezetés a történettudományba, A történettudomány módszertana), s a 2006/2007-es iskolaévtől kezdődően a Hungarológiai Tanszék hallgatói számára magyar nemzeti történelmet adott elő.

Fontos tudományos művek, szócikkek, tanulmányok és monográfiák szerzőjeként és társszerzőjeként szerzett megbecsülést, melyek közül kiemelkedik a 2002-ben Belgrádban megjelent „négy szerzős” *Istorija Mađara* (A magyarok története). Általános és középiskolai tankönyvek és munkafüzetek fordítója, esetenkénti társszerzője. Egyike volt azoknak, akik kiharcolták, hogy az 1944/45-ös magyarirtás témaköre bekerülhetett a magyar nyelvű történelemoktatás tantervébe. Maga is részt vállalt a háború végi magyarellenes atrocitások tudományos kutatására létrejött bizottság munkájából.

Tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia köztestületének, a Magyar Történészek Világszövetségének, az újvidéki székhelyű Magyar Tudományos Társaságnak. A művelődés iránti elhivatottságát jelzi, hogy évekig vezette a temerini Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesületet, s vezetőségi tagja (egy ideig

alelnöke) volt a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetségnek. A magyarság érdekében folytatott közéleti szereplése is jelentős: alapító tagja volt a történelmi VMDK-nak, majd a VMDP-nek, Temerinben több évig önkormányzati és helyi közösségi képviselőként tevékenykedett, s két mandátumban a tartományi képviselőháznak is tagja volt.

Cs. B.